

พ่อประคองภาพพูนมาบัดนี้

เป็นภาพคู่สายตาหลายหน้าหนาว

กัวมือเรียกลูกให้ฟังเรื่องราว

ก็ครั้งคราวยังเต็มใจอยากได้ยิน

ภาพแห่งความประทับใจคือในหลวง

พ่อรักหวงเกินค่ากว่าทรัพย์สิน

ลูกเอ๋ยกราบท่านนะ “พระเจ้าแผ่นดิน”

มิ่งขวัญขวัญราษฎร์ศรีชาติไทย

พระองค์ทรงเหนื่อยหนักลูกรักเอ๋ย

พ่อยังคงเฝ้าบูชิตกราบชิตไถ่

พระเสโทที่อาบองค์พระทรงชัย

รวมเปรียบได้ดุจห้วงน้ำแห่งความเพียร

ทุกย่างยาตราทางสู่ทรงบากบั่น

เสริมไทยมั่นคงแท้แปรเปลี่ยน

พระอุตสาหกรรม้านบจำเนียร

คือบทเรียนที่สอนพ้อเห็นข้อคุณ

สองพันกว่าโครงการงานเพื่อชาติ

ยิ่งฝนหยาดทิพย์ฟ้ามาเกื้อหนุน

“เศรษฐกิจพอเพียง” ให้ได้เป็นทุน

ล้วนใบบุญคุ้มชาติคุ้มราษฎร

พระมหัจฉริยภาพโลกชาบซึ่ง

ทรงเป็นหนึ่งในแห่งลักษณะศิลป์อักษร

พระบารมีแผ่ปกปกนิกร

ภาพสะท้อนทศธรรมนำศรัทธา...

เวียนถึงวันมงคลลจิตชื่น

ลูกรีบตื่นก่อนพอไปรอท่า

ยินเสียงเดินเร่งฝีเท้าเข้ามา

ลูกรู้ว่าพ่อจะทำอะไร.

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นายชมพร นางรพีพรรณ เพชรอนันต์กุล

ร้อยกรองถวาย ในนามภาษาสยาม